

Siostry Serafity z Drobnina

Córki Matki Bożej Bolesnej (serafity) to zgromadzenie powstałe w roku 1881. Jego założyciel, ojciec Honorat Wacław Koźmiński, postawił przed siostrami z tego zakonu jasno określony cel: pracę na rzecz religijnego i moralnego odrodzenia narodu poprzez opiekę nad chorymi i bezdomnymi oraz angażowanie się w działalność oświatową.

Serafity przybyły do Drobnina 3 września 1924 roku, za zgodą ówczesnego ks. prymasa kardynała Dałbora. Stało się to na prośbę Jadwigi Ponikiewskiej, która wykorzystując swoje znajomości w kręgach kościelnych już od jakiegoś czasu usilnie o to zabiegała. Miały one zacząć pracę w miejscowej szkole. Początkowo mieszkańcy gminy nie chcieli się zgodzić, by zakonnicę osiedliły się we wsi. Czynnili nawet starania w tej sprawie w leszczyńskim Inspektoracie, ale bezskutecznie. Dwie pierwsze siostry, Celestyna Buczek (miała być kierowniczką szkoły i nauczycielką) i Leopoldyna Piątek, przybyły z Leszna. Razem z nimi przyjechał inspektor szkolny Tyczewski, by siostrę nauczycielkę wprowadzić do szkoły, ponieważ u wejścia stać mieli członkowie Rady Szkolnej, aby siostrę nie wpuścić. Nie doszło jednak do żadnych przykrych zajść. Inspektor przedstawił s. Celestynę Radzie Szkolnej, oddał jej urządzenie i przyjął przysięgę, że wiernie spełniać będzie obowiązki i stosować się do obowiązujących przepisów.

Szkola mieściła się wówczas w budynku jednopiętrowym, zamieszkałym poprzednio przez dwie rodziny nauczycielskie. Tu siostry znalazły swe mieszkanie: trzy pokoje umeblowane skromnie, ale wystarczająco, z rozmównicą i kuchnią. W roku szkolnym 1924/25 do szkoły uczęszczało 38 dzieci. Nauka odbywała się na zmianę w godzinach rannych i popołudniowych, w słonecznej i dużej sali, znajdującej się naprzeciw mieszkania siostr na piętrze.

Mieszkańcy wsi polubili siostry, bo przekonali się, że nie chcą one ich wyzyskać, ale pracują dla ich dobra. Siostra Celestyna prowadziła lekcje, a siostra Leopoldyna, aczkolwiek bardzo młoda, jednak dzięki doświadczeniu nabytemu podczas czteroletniej praktyki jako sanitariuszka wojenna, doskonale dawała sobie radę z chorymi, prowadząc punkt sanitarny dla ubezpieczonych pracowników dworskich.

Serafity utrzymywały się z pen-

Serafity w swoim drobninim ogrodzie.

sji nauczycielskiej, wynoszącej początkowo 161 zł oraz z pensji pielęgniarskiej, którą otrzymywały miesięcznie z Kasy Chorych w wysokości 20 zł. Do szkoły należało również 10 mórg pola, które siostry dzierżawiły, otrzymując z morgi 2 kwintale żyta i 5 kwintali ziemniaków. Nie były to kwoty i ilości oszałamiające wielkością, ale na skromne egzystowanie wystarczało w zupełności. Siostry potrafiły także tym co posiadały podzielić się z innymi.

1 grudnia 1926 roku do Drobnina przybyła trzecia zakonnica, siostra Beatryksa Gałka. To właśnie ona, po uzyskaniu 30.05.1927 roku kanonicznego pozwolenia na założenie domu zakonnego Serafitek w Drobninie, została jego pierwszą prawną przełożoną (funkcję tę pełniła do 27 listopada 1929 roku). Do tej pory siostry z Drobnina podlegały domowi zakonnemu w Lesznie. Po wyjeździe siostry Beatryksy nową przełożoną została siostra Celestyna Buczek, którą po sześciu latach (od 20.12.1935) zastąpiła siostra Salezja Bastian.

Ostatnią przełożoną wybrano 12.12.1938 roku siostrę Amelię Dudkiewicz.

Jedyną rzeczą, na którą siostry się skarżyły, był brak możliwości przyjmowania codziennej komunii świętej. Problem ten częściowo został rozwiązany w grudniu 1924 roku, kiedy to w sali szkolnej urządzono tymczasową kaplicę. Nabożeństwa odbywały się tam jednak tylko w niedziele i święta. W latach 1926-1927 roku do szkoły dobudowano dodatkową salę z prezbiterium i łóżą, dzięki czemu powstała kaplica z prawdziwego zdarzenia. Na stałego kapelana czekać musiano jednak do roku 1929. Od tej pory siostry miały już zawsze zapewnioną opiekę duchową i możliwość korzystania z sakramentów. Mogły bez przeszkód zajmować się swoimi codziennymi obowiązkami, a tych ani w szkole, ani we wsi, czy w końcu w miejscowym majątku nie brakowało.

21 grudnia 1933 roku ksiądz kardynał August Hlond Prymas Polski, wydał dekret o utworzeniu parafii w Drobninie w dekanacie leszczyńskim z dniem 1 stycznia 1934 roku. Jej pierwszym proboszczem został ksiądz Eryk Szymkowiak. Serafity bardzo aktywnie włączyły się w prace parafialne, nie tylko te o charakterze religijnym, lecz również kulturalne. Siostra Celestyna prowadziła chór dziewcząt, a pozostałe zaangażowały się w działalność Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej. Było je również

widac na placu budowy miejscowego kościoła. Widząc efekty tej pracy Ponikiewscy zaproponowali siostrą objęcie nowej szkoły powszechnej w wiosce obok Drobnina (prawdopodobnie w Mierzejewie). Prosilili również o siostrę ochroniarzkę, ale z powodu braku sił Zgromadzenie tę nową formę pracy mogło przyjąć dopiero w 1936 roku. Pierwszą ochroniarzką została postulanka Stanisława Bajdo, nauczycielka z Krakowa. Po jej trzymiesięcznym pobycie przyjechała na stałe siostra Kantalicja Dypoldt, która również objęła obowiązki organistki w kościele. Siostry z Drobnina prowadziły także kuchnię mleczną dla dzieci, w ramach stacji lotnej opieki nad matką i dzieckiem.

Pewną ciekawostką, związaną z serafitkami z Drobnina, jest fakt, iż to właśnie dzięki nim ukształtowało się ostatecznie powołanie zakonne siostry miejscowego proboszcza, Janiny Szymkowiak. To właśnie ich przykład zdecydował, że w roku 1936 wstąpiła do tego Zgromadzenia, przyjmując imię Sancji. Zmarła w opinii świętości w roku 1942. 18 sierpnia 2002 roku Ojciec Święty Jan Paweł II dokonał jej beatyfikacji.

W czerwcu 1940 siostry zostały wysiedlone z Drobnina i wyjechały do Krakowa. Ostatnią z nich, siostra Celestyna Buczek, zmarła 4.05.1985 roku.

ELŻBIETA I JERZY KOWNACCY

Życie Gminy Krzemieniewo

Nakład 1.400 sztuk

Wydawca: Gminne Centrum Kultury w Krzemieniewie, ul. Zielona 6
 Redakcja: GCK Krzemieniewo, ul. Zielona 6, tel. 065 536 06 77
 Skład: HALPRESS, ul. Ostroroga 42, 64-100 Leszno - www.halpress.eu
 Druk: MONOMEDIA, Wojnowice 34, 64-113 Osieczna
 Redaktor naczelny: Halina Sienińska
 Przesyłanie materiałów do gazety: www.gazeta.halpress.eu/dodaj